

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

Телефонъ № 418.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Такси:

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства	100 .
За частни лица и кооперации	50 .

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страници по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситѣ се смятатъ за една публикация при повторение такситѣ се удвояватъ.

Е. Балтаджиевъ.—агрономъ.

Нашитѣ зимни земеделски училища.

Тия дни се увенча съ успѣхъ още едно културно дѣло на Варненския окръженъ съветъ: една комисия състояща се отъ представители на Варненската окр. пост. комисия, техническиятъ и финансови власти прие въ гр. Провадия построеното отъ предприемачъ здание за Зимно Земеделско Училище, върху отпуснатото отъ Провадийската градека община мѣсто при Провадийския Държ. лозовъ разсадникъ, на около 2 километра северно отъ града.

Съ довършването и приемането на това здание се извърши главното условие за да може да функционира и това трето по реда си Зимно Земеделско училище въ Варненския окръгъ, защото първото условие предвиждане средства за издръжката на училището е изпълнено, а именно нужниятъ кредити сж предвидени въ окръжния бюджетъ за текущата година. Остава да се изпълни и третото условие, а именно да се назначи нужниятъ за целта персоналъ, което е обещано отъ министерството на земеделството и държ. имоти и потвърдено отъ г. главния секретаръ, който наскоро бѣ въ Варна и конферира по тоя въпросъ съ г. председателя на окр. пост. комисия.

Отъ тритѣ училища най-старо и най-добре обзаведено за сега е това въ

монастиря „Св. Константинъ“, което функционира вече 4 години и отъ него сж излезли значителенъ брой възпитаници, все млади момчета, сега вече добри селски стопани, било като помощници на бацитѣ си, било като самостоятелни домакини, които кжде много, кжде малко, успѣватъ да приложатъ въ работата си онова, което сж научили въ училището.

Съвсемъ младо е Козлуджанското земл. училище, което се откри миналата година почти инцидентно, поради невъзможността да се открие въ това село допълнителенъ земл. курсъ.

Помѣщението на Провадийското както казахме сега се построи, остава да бжде назначенъ персонала и да се почнатъ записванията презъ тази учебна година.

Това училище по мѣстонахождението си, главно поради това че се намира въ центъра на богатата Провадийска околия, покрай най-оживеното шосе въ окръга, снабдено и съ доста земя за едно малко стопанство и въ съседство съ Държавния лозовъ и овощенъ разсадникъ, дава надежда да стане едно отъ най-добре уреденитѣ и съ най-многобройни посетители и затова ще се очаква щото министерството на земеделството и него да снабди съ избранъ постояненъ учителски персоналъ, който да бжде организиранъ и въ заведенето на известни сервиси въ малкото стопанство, което ще се организира около училището.

Безспорно е, че въ бъдаще съобразно съ разположението на училищата и окръга ще бжде разпредѣленъ на райони, така че южнитъ и средни части на околитъ да дадатъ ученици само за Провадия и „Св. Константинъ“, а отъ севернитъ части да отиватъ въ Козлуджа, та да може чрезъ по лесни съобщителни средства да не се губи връзката между училището и стопанството на ученицитъ.

За тази година обаче изглежда че ще се направи едно изключение за ученицитъ отъ Козлуджанското училище. Понеже тамъ помѣщенията сж доста тѣсни и неприспособени за целта, добре ще бжде първо, курсиститъ които свършиха т. година да отидатъ и довършатъ втория курсъ въ Варна и Провадия, като въ Провадия отидатъ и частъ отъ варненскитъ първокурсисти, а въ Козлуджа се започне за сега пакъ съ първия курсъ, като въ бъдаще се открие и втория съобразно съ създаването условия за по-много ученици и повече преподавателски персоналъ.

По разпредѣлението на ученицитъ между отдѣлнитъ училища може отчасти да се има предъ видъ и образованието и възрастта имъ до толкова до колкото това е възможно, защото извѣстно е колко е трудно за учителитъ да преподаватъ извѣстна материя на лица съ различна подготовка и различна възраст. Впрочемъ добре е за въ бъдаще да се приематъ въ тия училища по пълновъзрастни младежи, като се намали или съвършено прѣмахне приемането на много млади момчета. По възрастнитъ и по развититъ съ по-голяма подготовка биха възприели даването имъ теоритически и практически познания, съ по-голяма умѣлостъ биха ги приложили и съ по-голямъ авторитетъ ги предали на своитъ съселяни, което е една отъ задачитъ на зимнитъ земледѣлски училища.

Откриването учебната година въ тия училища наближава и ако се сжди по миналогодишния напливъ въ тѣхъ, може да се каже, че тоя напливъ сега ще бжде още по-голямъ, което показва че отъ година на година у нашето селско население се пробужда повече и повече интересъ къмъ земледѣлската

наука и нейното приложение въ селското стопанство, особено въ настоящитъ трудни времена, които налагатъ на всѣки стопанинъ да върви неуклонно къмъ нѣжта на постепенното засилване и подобрене на производството, безъ което стопанството му ще бжде осждено на мизерно сжществуване.

Вѣрно е, че къмъ интереса за по-нови и повече познания по земледѣлството и кловетъ му като потикъ къмъ постѣпване въ тия земледѣлски училища презъ последнитъ години послужи твърде много новото законоположение, споредъ което, всички младежи които сж свършили земледѣлски училища се освобождаватъ отъ наборната трудова повиностъ, но това още незначително е мотива за постѣпване въ училището, което се види още и отъ голѣмия интересъ къмъ преподавания материялъ и голѣмото съревнование между следвалитъ презъ последната година ученици, кой повече да се отличи, както въ теоретическитъ, тъй и въ практическитъ работи.

Покрай твърде ценнитъ за земледѣлското стопанство познания по разнитъ отрасли които получаватъ ученицитъ въ тия училища, отъ голѣмо значение е и възпитанието имъ и развиването въ тѣхъ на обществения духъ и солидарностъ, чрезъ сжжителството имъ въ пансионъ и чрезъ организирането прехраната имъ на кооперативни начала.

Нѣщо много и твърде симпатично се съзира въ тия младежи, събрани отъ всичкитъ краища на окръга да живѣятъ като братя въ едно сѣмѣйство и да се надпредварватъ кой повече да допринесе чрезъ трудъ и средства за общитъ нужди на сжжителството и съ това се развива у тѣхъ онова чувство отъ което всѣки единъ българинъ най-много се нуждае: Да обичаме и да подкрепяме общественото, тъй както обичаме и своето.

Нека прочее бацитъ знаятъ, че тѣхнитъ синове въ зимнитъ земл. училища ще придобиятъ не само знания сжщия за стопанския имъ напредѣкъ, но и възпитание, което е отъ твърде голѣмо значение за младежъта, между която за жалостъ днесъ непрячливо си прави

пътъ по кварата, своеволието и неподчинеността и нека следователно, всѣки се стреми да даде възможност на детето си което ще става бъдещъ стопанинъ, да премине курса на тия училища.

Стопанското положение и значение на Варна

Напоследъкъ въ печата се подигна въпроса за Варна и за неговото значение и назначение въ стопанския животъ на България. Въпросътъ стои въ свръзка съ разискваната тарифна политика на желѣзниците, специално що се отнася до управляването на фрактоветъ Варна — София и Бургасъ — София, дето разликата отъ идеално около 30 се увеличава на около 110 тарифни километри поради преминаването на повече водоразделни наклони съ изкачване на линията, вмѣсто съ по-голѣмо снемане и изравняване на почвата по линията София — Варна.

Като основа на стопанския напредъкъ на Варна си остава нейното геополитично положение: единствено най-добро естествено пристанище на северъ отъ Балкана, което остава единствено на България, следъ отнемането на добруджанския брѣгъ презъ 1913 и 1919 год. Последното обстоятелство намали непосредствения хинтерландъ на Варна — добруджанската житница, като я кара да пази ревниво по-далечния си хинтерландъ — цѣла северна България до София, където настѣпва вече конкуренцията на Бургасъ.

По отношение на Дунава, Варна се явява като българско устие, въ стопанския смисълъ, на тази международна рѣка. Качеството на Варна, като изходна точка на най-краткия пътъ отъ Дунава за Черно море, е причината за постройката на първата желѣзнопътна линия на Балканския полуостровъ, линията Русе—Варна, веднага следъ Кримската война. Това качество на Варна я прави като естествено мѣсто за едно свободно пристанище за индустриалнитѣ държави отъ Централна Европа — Чехословашко, Австрия, Унгария и даже и Полша и южна Германия — въ

тѣхната търговия съ близкия пстокъ, Мала-Азия, южна Русия и целия Ловантъ. Въ това отношение е необходимо да се направятъ усилия отъ надлежитѣ стопански фактори въ страната, като се привлече и участието на чуждестранни капитали.

Въ Варна държавата е инвестирала значително по-голѣми капитали, отколкото въ Бургасъ. Прекрасното и удобно варненско пристанище не може да използва днесъ добритѣ си съоръжения, построени преди 1912 г. съ огледъ на нуждитѣ на българската Добруджа. Само чрезъ привличане на по-голѣмъ международенъ транзитенъ трафикъ ще може да си използватъ по-добре тѣзи негови ценни съоръжения. Че има условия за това, показва обстоятелство, че презъ 1925 год. сж били транзитирани презъ Варна 72 вагона югославянска царевина. Съ постигането на едно истинско Балканско Локарно, този трафикъ ще може вероятно още много да се увеличи. Има се надежда, че тогава би могло да се привлече отново и частъ отъ търговията на Добруджа.

Привличането на по-голѣмъ трафикъ чрезъ едно свободно пристанище въ Варна ще се отрази безъ съмнение благотворно за местната индустрия въ този градъ, дето се намиратъ: първитѣ голѣми български мелници, първата българска фабрика за памучни платна, която започва вече да обработва мѣстенъ памукъ отъ южна България и отъ нѣкои приморски села въ варненска околия, а сжщо и първата и единствена още стъкларска фабрика, дето се започва вече и сжщинска морска индустрия — за поправка и постройка на плователни и рибарски кораби, а сжщо и машинна индустрия, на първо мѣсто за земледѣлски машини.

Иначе, безъ развитието въ направление на по-голѣмо индустриализиране, по-голѣмъ международенъ транзитъ, по-голѣми посещения за здравословни цели на морскитѣ бани и привличане на учащи се въ добре обзаведени учебни заведения, — Варна ще изнемогва и ще губи отъ своитѣ ценни културни сили, наследени още отъ далечното национално минало. Спрямо положението преди войната (1911 год.) Варна показва презъ

1925 год. едно намаление на трети́на въ количеството на вноса (54892 тона за 61·5 мил. зл. лв. срещу 149,334 за 51·3 мил. лв., а на по-малко отъ половината въ количеството на износа (110,056 за 26·6 мил. зл. лв. срещу 266,220 тона за 42·9 мил. лв.) когато при Бургасъ количеството на вноса остава почти същото (100,000 тона за 64·3 мил. зл. лв. презъ 1925 год. срещу 117,898 за 33·4 мил. лв. презъ 1911 год.), а това на износа е намалено на половина (96,951 срещу 227·143 тона), обаче въ стойността си, благодарение на тютюнятъ, износьтъ презъ Бургасъ е било удвоено (33,120,000 зл. лв. презъ 1911 г., а 60,821,000 зл. лв. презъ 1926 г.)

Въ националната история и въ геополитичната конфигурация на страната Варна заема ценно мѣсто, което трѣбва ревниво да се пази, тъй като то е решающе и за българския елементъ въ Добруджа, както и за стопанския напредѣкъ на цѣла северна България. Варна е билъ винаги главниятъ търговски центръ на България, затова виждаме, че тукъ през 14, вѣкъ, въ времето на второто българско царство, Венеция, Генуа и Рагуза да поддържатъ тукъ свои консули. Презъ 1352 година Венецианскиятъ донъ Андрея Дандоло, изпраща, презъ Варна своя пратеникъ Марино Фалиеро, до българския царъ Иванъ Александъръ, въ Търново, за да сключи съ него единъ новъ търговски договоръ. Венецианскиятъ консулъ въ Варна, Марко Леонардо, занася следъ това подписания отъ царя търговски договоръ въ Венеция, заедно съ едно собственоръчно писмо отъ царя до донъ, съ списѣкъ за българските монети. Тѣзи сведения, заедно съ много други, дава книгата на В. Хайдъ върху „Историята на търговията въ Леванти презъ среднитѣ вѣкове“, (вижъ, френския преводъ отъ Фюрси Рейно, отъ 1885 г. II томъ, стр. 530).

Съ огледъ на миналото, настоящето и бъдещето на нацията, Варна е черноморскиятъ диамантъ на България, който трѣбва ревниво да гледаме. пазимъ и използваме.

Д-ръ Д. Калиновъ

Официаленъ отдѣлъ.

Върховна
Смѣтна Палата
№ VII—9833
2 септемврий 1926 г.
София.

Решения на Върховната См. Палата.

Съобщавамъ Ви, Господине Председателю, за сведение и изпълнение решението на общото събрание на Върховната Смѣтна Палата отъ 2 септемврий 1926 г., протоколъ № 106, точка II.

Върховната смѣтна палата, въ общо събрание на отдѣленията си, въ заседанието отъ 2 септември 1926 г.

РЕШИ:

Отмѣнява § XI отъ решението си отъ общо събрание точка V, вписано въ протоколъ 31, отъ 19 мартъ 1926 г., и вмѣсто него постановява:

„Когато единъ общински бюджетъ е утвърденъ следъ започване на финансовата година, а отчетниците, до утвърждението му, сѣ събирали такси, берии и пр. по бюджета за предшествоващата финансова година, размеритѣ на които сѣ по-малки отъ предвиденитѣ въ утвърдения бюджетъ, отчетниците не следва да досѣбератъ разликата между новитѣ такси, берии и пр. и старитѣ, последнитѣ бидейки събрани въ законнитѣ имъ размѣри предвидени въ бюджета за предшествоващата финансова година.“

Настоящото решение да се съобщи на окръжнитѣ сметни палати. за сведение и изпълнение

Председателъ: (ш) Геннадиевъ

Секретаръ: (п) Б. Шалварджиевъ

Верно при Шуменската окр. см. палата.

Секретаръ: Анастасовъ

Решения на Шуменската Окр. См. Палата

Размъртъ на пжтни и дневни пари на окржж. съветникъ, членъ въ комиситта на Т. З. С.

Моля съобщете ми Господинъ Председателю, когато окржжния съветникъ — членъ въ околийската комисия Т. З. С. е командированъ като председател на сжщата — какъ ще му се изплатятъ дневнитъ пари — като на окржженъ съветникъ ли съгласно чл. 152 отъ закона за окрж. съвети или пъкъ като зем. председател на комисията, чиновникъ отъ II категория.

ОТГОВОРЪ

На окржжния съветникъ, членъ въ околийската комисия за Т. З. С., когато е въ командировка по служебна работа на комисията, следватъ се пжтни и дневни пари съгласно чл. 26 отъ закона за окржжнитъ съвети, т. е. пжтни разноси по 4 лева на километъръ или билетъ II класа по железницитъ и дневни пари до като трае командировката по 250 лева дневно.

Когато единъ синдикатъ е отъ категорията на принудителнитъ синдикати, общината е длъжна да стане неговъ членъ и да запише дѣлове.

По § 30 п. 6 въ разходната частъ на бюджета на общината ми за фин. 1926 — 1927 г. е предвидено на разходъ сумата 8250 лв. за записване делове въ водния синдикатъ „Тича“, обаче общинския ни съветъ съ протоколъ № 49 отъ 29 май 1925 г. отказа да запише общината за членъ на поменатия Синдикатъ.

Горното като Ви, донасямъ, моля нареждането Ви Господ. Председателю да ми се съобщи при наличността на отказа на общинския съветъ за членува, не на общината въ водния синдикатъ „Тича“ може ли да се внесе по принадлежност горната сума и въ такъвъ случай нѣма ли да има начетъ.

РЕШЕНИЕ

Ако водния синдикатъ „Тича“ е отъ категорията на принудителнитъ синдикати (чл. чл. 42 и 48 отъ закона за воднитъ синдикати) то участието на общината, като членъ на водния синдикатъ е задължително, и въпреки решението на общинския съветъ да не се записва за

членъ съ предвидената въ бюджета на общината сума, трѣбва да се запишатъ съответното число дѣлове, а ако синдиката не е отъ категорията на принудителнитъ, тогава общинския съветъ е властенъ въпреки, че въ бюджета сж предвидени суми за записване дѣлове, да откаже участието на общината, като членъ на водния синдикатъ.

По приложението на общинския бюджетъ

Понеже общинския ни бюджетъ за фин. 1926/1927 г. е утвърденъ на 19 юни н. г., моля да ми се яви отъ кога ще се прилага относно заплатитъ, отъ 1 априлъ или отъ 1 юний, като се има предъ видъ следното: съ законъ отъ 1918 год. и 1924 г. бѣ дадено право на общинския съветъ да дава и добавъчно възнаграждение на служителитъ си споредъ средствата на общината, както е случая за 1925/1926 г. за която бѣше гласувано добавъчно възнаграждение за чиновницитъ отъ VI категория отъ 500 до 1200 л. и 65% процентно, за останалитъ категории съ по (100) сто лв. по-вече отъ всяка следующа категория.

Сега съ членъ единственъ отъ закона за изменения закона за окржжнитъ съвети и за градскитъ и селски общини, публикувано въ брой 2 на държавния вестникъ отъ тази година, е казано че служителитъ при изборнитъ учреждения получаватъ добавъчно възнаграждение по таблицитъ за държавнитъ, съ право съветитъ да даватъ процентно възнаграждение споредъ средствата на общината, а съгласно чл. 84 отъ закона за градскитъ общини и чл. чл. 225, 226, 227 228 отъ правилника за сжщитъ е казано, че стария бюджетъ е въ сила до деня на утвърждението на новия.

При това положение, като се знае, че стария бюджетъ е въ сила до 1 VI н. год., а пъкъ съ членъ единственъ се казва, че служителитъ получаватъ добавъчно възнаграждение по таблицата за държавнитъ, който е въ сила отъ деня на публикацията му, моля да ми се яви какъ да изплатя заплатитъ по новия бюджетъ, или за двата месеца по стария и какъ ще стане оформяването за взетото въ повече добавъчно възнаграждение, като се знае, че за заплати закона не допуска да се гласува допълнителенъ бюджетъ.

ОТГОВОРЪ

До началото на месеца презъ който е утвърденъ и полученъ въ общината Ви бюджета за 1926/1917 финансова година, заплатитѣ, добавъчното възнаграждение за семейно положение и процентното добавъчно възнаграждение на служителитѣ при повърнатата Ви община, следва да се изплатятъ по размъритѣ предвидени и утвърдени въ бюджета на общината за 1925/1926 финансова година, а следъ това, т. е. 1 юний 1926 г. по размъритѣ предвидени и утвърдени въ бюджета за 1926/1927 финансова год.

ХРОНИКА.

За подпомагане пострадалитѣ отъ природни стихии земеделци, министъра на земеделието е изготвилъ специаленъ законопроектъ за подпомагане пострадалитѣ отъ стихийтѣ земеделски стопанства презъ 1926 год. който има следния текстъ:

Чл. 1. Българската земеделска банка отпуща заеми подъ гаранция на държавата на пострадалитѣ земеделски стопанства презъ 1926 година отъ градушка, наводнение, суша и други стихии, въ размъръ до 20 хиляди лева и срокъ 1 декемврий 1927 год.

Тоя срокъ може да бѣде продължаванъ по решение на Българската земеделска банка и Българска Народна банка.

Варненското пристанище презъ времето отъ 1 май до 1 септемврий т. г. е било посетено отъ 142 парахода съ общъ тонажъ 195,141. Презъ същото това време сж заминали отъ същото приставище 146 парахода съ 202,047 тонажъ.

Споредъ сведения отъ главната дирекция на статистиката главенъ пазаръ за българскитѣ жита сж станали гръцкитѣ приставища. Презъ изгеклата 1925 г. отъ България сж изнесени въ Гърция 51,000 тона жита и други храни на стойностъ 437 милиона лева. Вънъ отъ това, за Гърция е изнесенъ и рогатъ добитѣкъ, който износъ за миналата година възлиза на 279 милиона лева, което е 70 на сто отъ цѣлия износъ на рогатъ добитѣкъ.

Въ химическия отдѣлъ на Варненската бактериологическа и противобѣсна станция, отъ откриването ѝ до сега сж изследвани 208 проби,

главно съестни и питейни продукти, отъ които 61 сж ненормални т. е. 30%.

Първо мѣсто заематъ слѣднитѣ продукти:

Лимонади, сайдеръ, си-си, соди	76
Млѣко	52
Иодова тинктура	15
Бози	11

Кестричско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1476

с. Кестричъ 22 септемврий 1926 г.

Общинското управление обявява, че въ с. Кестричъ ще се строи мостъ на селската рѣка, като е решено зидарията на моста да стане по стопански начинъ.

Затова на 3 октомври т. г. се поканватъ майстори които иматъ право да строятъ мостове да се явятъ въ общинското управление за да се спазаряваме за направа на моста и който даде най-ниската цена веднага ще му се повери постройката.

Всичкия материалъ и превоза е за смѣтка на общината а майстора ще се грижи само за постройката.

Кметъ: Г. Д. Янушевъ

Секр. бирникъ: Д. Христовъ

1—1—75

Чатменско училищно настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 81.

с. Чатма, 18 Септемврий 1926 год.

Съобщава се на интересующитѣ се, че 30 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Окръженъ вестникъ“, въ канцеларията на първоначалното училище отъ 9—12 часа преди обедъ, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ съ 6 годишенъ срокъ следнитѣ училищни имоти:

1. Нива въ мѣстността Топрака отъ 114 декара

2. Нива въ мѣстността Друмева Кория отъ 31.1 декара

3. Нива въ мѣстността Друмева Кория отъ 18 декара

4. Нива въ мѣстността Чатмата отъ 60 декара

5. Нива въ мѣстността Чатмата отъ 17 декара

6. Нива въ мѣстността Чатмата отъ 4.2 декара

7. Едно дворно училищно мѣсто отъ 2.6 декара

8. Единъ училищенъ дюкянъ.

Първоначалната оценка ще се определи при търга.

Надаването става на декаръ. Залогъ за правоучастие въ търга 10%.

Господа конкурентитѣ трѣбва да изпълнятъ чл. чл. 125 — 129 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день въ училищната канцелария.

Всички разноси по търга сж за смѣтка на наемателя.

1—1—70

Отъ Настоятелството.

Казакъ-деренско Училищ. Настоятелство

Варненска околия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4

с. Казакъ-дере, 15 Септемврий 1926 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 17 октомврий т. г. отъ 8—12 часа преди обедъ въ канцеларията на училището ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ за срокъ 4 години следнитѣ училищни имоти:

1. Зеленчукова градина въ мѣстността "Кара-орманъ" отъ 46 декара.

2. Нива въ мѣстността "Кара-Орманъ" отъ 17 декара и 4 ара раздѣлена на два парцела.

3. Дюкянъ въ с. Казакъ-дере, състоящъ се отъ три отдѣления.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10%.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день въ училищната канцелария.

Всички разноси по публикуването и обгербването сж за смѣтка на наемателя, така сжщо и 5% върху общия доходъ.

Отъ Настоятелството.

1—1—71

Гьокче-Дюлюкско учил. настоятелство

Провадийска околия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3

с. Гьокче-дюлюкъ 10 септем. 1926 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че въ едномесеченъ срокъ отъ обнародване настоящето отъ 8—12 часа въ канцеларията на училището ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наематели за времето отъ 1 октомврий 1926 г. до 1 октомврий 1928 г. следнитѣ училищни имоти:

Нива „Куйлукъ Якасж“ отъ 23 декара раздѣлена на два парцела

2. Нива „Халамбурджа“ отъ 24 декара раздѣлена на два парцела.

3. Нива „Печелийски пжтъ“ отъ 7.6 декара.

4. Нива „Сазлъка“ отъ 12.5 декара.

5. Нива „Сазлъка“ отъ 6.2 декара.

6. Нива „При Гьоля“ отъ 11.8 дек.

7. Нива „Предъ коджа кору“ отъ 10.8 декара.

8. Нива „Надъ коджа кору“ отъ 9.2 декара.

9. Нива „Задъ градинитѣ“ отъ 8.9 д.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10%.

Първоначалната оценка на декаръ е 50 лева. Членове 125 и 127 отъ закона за Б. О. П. сж задължителни.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ училищната канцелария.

Всички разноси по публикация и гербъ сж за смѣтка на предприемача.

Отъ Настоятелството.

1—1—72

Караманлийско училищ. настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1

с. Караманлий, 2 септемврий 1926 г.

На 3 октомврий 1926 год. отъ 9 до 12 часа преди обѣдъ, въ канцеларията на училището, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване на наематели експлоатацията на следнитъ имоти, принадлежащи на Караманлийското училищно настоятелство за време отъ 1 януарий 1927 година до 31 декемврий 1929 год. а именно:

1. Зеленчукова градина въ мѣстността „Чешмеликъ“ отъ 30 декара.
2. Училищенъ дюкянъ нахоящъ се въ с. Караманлий.

Първоначаленъ наемъ 200 лв. на декаръ годишно за градината и 2000 лева годишно за дюкяна.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10%.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за всички конкуренти.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ училищната канцелария.

Всички разноси сж за смѣтка на наемателя.

Отъ Настоятелството.

1—1—73

Тюркь Арнаутларско Българско Училищно Настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 49

с. Т. Арнаутларъ 12 септемврий 1926 г.

На интересующитъ се съобщава: на 11 день отъ публикуване настоящето въ в. „Варненски окръженъ вѣстникъ“, въ канцеларията на Т. Арнаутларското общинско управление отъ 9 до 12 и отъ 14 до 18 часа ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ 39 парцела около 706 декара училищни ниви за 4 сеитбени години—отъ 30 септемврий 1926 година до 30 септемврий 1930 година.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5% отъ стойността на предприятieto за цѣлия наеменъ периодъ.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ училищната канцелария, а въ деня на търга въ общината.

Всички разноси по публикуването, обгербването, каквито и да сж данѣци, такси сж за смѣтка на наемателитъ.

Председателъ: Н. Гроздевъ

Секр. Гл. учителъ: Ч. Н. Чендовъ

1—1—74

